

også i dag og direkte som en omsorgsfuld hilsen til de ansatte i vores sundhedsvæsen, i vores sygehusvæsen: Vi har ikke glemt jeres indsats. Vi har respekt for den. Det kan gøres bedre, i et bedre samarbejde og med bedre og flere ressourcer.

Det er væsentligt at holde fast i det, når vi så går i gang med problemerne, problemer, som der desværre findes mange af. Der er fortsat mange steder i Danmark, hvor der er for lange ventetider, og der er fortsat flere steder, hvor man har det svært, når det gælder ansættelse af kvalificeret personale.

Også her står vi os ved at sige tingene, som de er. Efter mange års forsømmelser i 1980'erne, hvor vi jo har haft perioder, hvor sygehusvæsenet ikke har fået den tilgang af ressourcer, der var behov for, efter års forsømmelser i 1980'erne og de første, allerførste år af 1990'erne klarer vi jo ikke sundhedsvæsenets fremføren til, hvad vi forstår ved et moderne velfungerende sundhedsvæsen, ved et fingerknips fra det ene år til det andet. Det løses kun ved vedholdende, hårdt politisk arbejde ikke mindst ude i amterne, ikke mindst på det enkelte sygehus, men også herfra i økonomi og i lovgivning. Det er ikke blot et spørgsmål om et enkelt eller to års forstærket indsats. Det er et langvarigt, flerårigt, vedholdende arbejde.

Lad mig som et eksempel nævne forebyggelsesområdet, som spiller en væsentlig rolle i den samlede sundhedsindsats. Det forebyggende Danmark er for Danmark og den danske regering ikke kun et spørgsmål om de såkaldte livsstilssygdomme. Det forebyggende Danmark må også omfatte en forbedring af levevilkårene og gøre det på et tidligt stadium i livsforløbet.

Regeringen har, som det er bekendt, i foråret nedsat en sygehuskommission, som skal komme med forslag til den fremtidige udvikling af sygehusvæsenet. Udgangspunktet er, at vi ikke kan sikre sygehusvæsenets fremtid uden at overveje, hvordan behov hænger sammen med sygehusenes muligheder for fremover at imødekomme dem på en lang, lang række felter.

Også her har jeg understreget allerede i min åbningstale, at problemerne ikke løses med penge alene. Der er behov for et bedre samarbejde og en klarere arbejdsdeling mellem sygehusene på tværs af amtsgrænserne. Der er behov for, at specialfordelingen mellem sygehusene over hele landet bliver ændret og tilpasset, så vi får kortere ventetider og bedre kvalitet, og således at vi kan bruge vores sygehuse bedre til gavn først og fremmest for patienterne.

Der er behov for, at ledelserne på sygehusene bliver styrket. Der er brug for reformer af den økonomiske styring. Vi skal styrke det frie sygehusvalg, og vi skal sikre bedre brug af de samlede ressourcer.

Sygehuskommissionens betænkning, for så vidt angår hovedstadsområdet, har vi fået. Hovedbetænkningen kommer til årsskiftet. På baggrund heraf vil regeringen naturligvis fremlægge sine forslag og drøfte dem med Folketingets partier og med den amtskommunale verden.

Jeg sagde før, at ressourcetilgangen til sygehussektoren og til sundhedsvæsenet i de sidste år af 1980'erne og de allerførste år af 1990'erne ikke har været tilstrækkelig. Regeringen har siden 1993, da vi fik ansvaret, afgørende satset på, at der sikres sygehusvæsenet – såvel den somatiske som den psykiatriske behandling – de nødvendige ressourcer. År for år har vi, som det er alment kendt, tilført stadig flere ressourcer. Folketingets partier er allerede bekendt med regeringens årlige økonomiaftaler med amterne og den gennemførte opprioritering af ressourcerne til sygehusvæsenet. Folketingets partier er også bekendt med, at regeringens forslag på sygehusområdet i forbindelse med finanslovforslaget for 1997 indebærer, at der tilføres yderligere midler.

Jeg tror, det er rigtigt at sige, at efter en række år i 1980'erne, hvor noget nær nulvækst var kendetegnet for sygehusvæsenets situation, er der nu sket en væsentlig markant opprioritering.

At få større kvalitet og at få en bedre og hurtigere behandling er den centrale målsætning i regeringens kvalitetsindsats, også når vi taler om den indre reform af velfærdssamfundet og om større kvalitet på alle samfundets kerneydelsesområder. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at denne indsats ikke overstås i løbet af kort tid i et snuptag, det kræver en vedvarende, flerårig indsats; år for år skal forbedringerne vise sig.

Hr. formand, jeg har en fornemmelse af, at sundhedsministeren også har meget afgørende, uddybende betragtninger at gøre.

Formanden:

Tak. Det vil vi så høre. Sundhedsministeren.